

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Mgr. J. S.**

proti

žalovanému: **Městský úřad Havlíčkův Brod**
se sídlem Havlíčkovovo náměstí 57, Havlíčkův Brod 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2022 o odložení přestupkové věci,
a o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2022 o odložení přestupkové věci č. j. KRPJ-93086/PŘ2022-161606 se odmítá.
- II. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím ve vyrozumění o odložení věci ze dne 31. 10. 2022, čj. MHB_DOP/12514/2022-4, se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se po právní moci rozhodnutí vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2022 o odložení přestupkové věci žalobu u Okresního soudu v Havlíčkově Brodě, a to dne 30. 12. 2022. Usnesením ze dne 23. 1. 2023, čj. 4 C 1/2023-7, které nabylo právní moci dne 9. 2. 2023, tento okresní soud jako věcně nepřislušný postoupil věc k projednání zdejšímu krajskému soudu. Zdejší krajský soud usnesením ze dne 23. 2. 2023, čj. 30 A 22/2023-10, žalobce vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce uvedl, zda podáním doručeným Okresnímu soudu v Havlíčkově Brodě minil podat žalobu dle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“); pokud ano, zda se jedná o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. nebo o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 a násl. s. ř. s. A pro ten který případ, aby žalobu opatřil všemi náležitostmi stanovenými příslušnými ustanoveními s. ř. s.
2. Žalobce na zmíněné usnesení (výzvu) krajského soudu reagoval podáním ze dne 21. 3. 2023, v němž uvedl, že dne 1. 11. 2016 mu bylo doručeno vyrozumění Městského úřadu Havlíčkův Brod, Odboru dopravy, úseku přestupkového řízení pod značkou MHB_DOP/12514/2022-4, a že žalobou napadá rozhodnutí o odložení přestupkové věci čj. KRPJ-93086/PŘ2022161606 ze dne 31. 10. 2022.

3. Dále popsal, že přestupková věc byla žalovanému postoupena od Policie ČR - Dopravní inspektorát Havlíčkův Brod pod čj. KRPJ-93086/PŘ2022-161606, kde byli podezřelí ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), L, S, a žalobce. Při této dopravní nehodě nedošlo ke zranění osob, odhadem vznikla hmotná škoda na osobním automobilu tovární značky JEEP Compass, registrační značky, cca 80.000 Kč. Dle policejního protokolu o ohledání na nákladním vozidle MAN nebylo možné určit poškození, které by souviselo s danou dopravní nehodou, a to s ohledem na množství dřecích stop na levé boční části vozidla. Alkohol byl u řidičů dechovou zkouškou vyloučen. Technická závada na vozidlech nebyla uplatňována. Dále žalobce podrobně popsal výpovědi účastníků dopravní nehody a spolujezdkyně (manželky žalobce) zachycené v policejních protokolech a uvedl, že dne 31. 8. 2022 požádal o provedení důkazů, konkrétně vypracování znaleckého posudku znalcem v oboru dopravních nehod k předmětné dopravní nehodě a provedení technické způsobilosti vozidla, zda vřadu navařený nárazník nákladního automobilu, který způsobil poškození auta žalobce, měl příslušná oprávnění.
4. Žalobce vzhledem k jím popsaným skutečnostem navrhl, aby krajský soud rozhodl tak, že:
 1. rozhodnutí o odložení přestupkové věci čj. KRPJ-93086/PŘ2022-161606 se ruší a nařizuje se projednání věci s provedením důkazů navrhnutých žalobcem s tím, že došlé oznámení odůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci k doplnění,
 2. nařizuje správnímu orgánu přihlédnout k svědectví Z. S.,
 3. nařizuje správnímu orgánu projednání důvodného podezření, že řidič L. S. se dopustil přestupku dle zákona 361/2000 Sb.
5. Žalobce současně žádal, aby byla žalovanému uložena povinnost zaplatit mu náhradu nákladů řízení.
6. Ve vyjádření k žalobě žalovaný předně uvedl, že dle jeho názoru byla žaloba podána až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, a návrh by tedy měl být odmítnut pro zmeškání lhůty. Rovněž má zato, že žalobou napadené vyrozumění o odložení věci nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu 65 odst. 1 s. ř. s., případná žaloba proti nezákonnému zásahu je nepřipustná dle ustanovení § 85 s. ř. s. tehdy, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky, přičemž žalobce se mohl bránit proti odložení věci podáním podnětu k přezkumu nadřízenému správnímu orgánu, případně podáním stížnosti proti postupu správního orgánu. I tyto skutečnosti jsou dle názoru žalovaného důvodem k odmítnutí žaloby.
7. V replice ze dne 11. 5. 2023 na vyjádření žalovaného žalobce zdůraznil, že usnesení správního orgánu je úkonem, kterým se mění a ruší jeho práva na náhradu škody z dopravní nehody. Odložením věci mu vzniká škoda, neboť pojišťovna neplní pojistku ze zákonného pojištění řidiče L. S. Uvedl, že žaloba byla podána proti úkonu (usnesení) správního orgánu a že z důvodu právní jistoty žalobu doplňuje, že „jde o žalobu proti úkonu (usnesení) správního orgánu, přičemž takovéto usnesení je rozhodnutím, kterým se mění a ruší práva žalobce na náhradu škody z dopravní nehody“.
8. Dále žalobce ve stejném podání rozšířil žalobu z důvodu právní jistoty i na „nezákonný zásah na napadené vyrozumění o odložení věci ze dne 31. 10. 2022, čj.

MHB_DOP/12514/2022-4“. Výslovně uvedl, že nezákonný zásah, proti němuž se domáhá ochrany, je vyrozumění o odložení věci ze dne 31. 10. 2022, čj. MHB_DOP/12514/2022-4, a že mimo určení, že jde o nezákonný zásah, zůstávají vylíčené rozhodující skutečnosti, důkazy, jichž se dovolává, a návrh výroku rozsudku stejné jako v původním podání žaloby.

9. Krajský soud zjistil, že žalobu nemůže věcně projednat, a to z následujících důvodů.
10. V projednávané věci žalovaný obdržel oznámení přestupku - dopravní nehody, ke které došlo dne 5. 8. 2022 na silnici II. třídy č. 344 v obci. Jako podezřelí ze spáchání přestupku za porušení příslušných ustanovení zákona o silničním provozu byli označeni žalobce a L. S. Oznámení přestupku bylo vyhotovené dne 1. 9. 2022 a byl k němu přiložen spisový materiál k přestupku včetně fotodokumentace přestupku, který mu postoupila Policie ČR, Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina, dopravní inspektorát Havlíčkův Brod, pod čj. KRPJ-93086/PR2022-161606.
11. Dne 31. 10. 2022 vydal žalovaný usnesení čj. MHB_DOP/12514/2022-2 o odložení věci dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Uvedl v něm, že důvodem pro odložení věci je skutečnost, že spisová dokumentace od Policie ČR a podezření ze spáchání přestupků je založeno pouze na tvrzeních a výpovědích obou řidičů, přičemž se jejich výpovědi zásadně rozcházejí zejména v popisu postavení vozidel na komunikaci v době střetu. Z fotodokumentace, plánu a protokolu o ohledání místa dopravní nehody vyplývá, že místo střetu bylo označeno pouze jako přibližné a bylo určeno samotnými řidiči - účastníky dopravní nehody, přičemž jimi označená místa střetnutí se zásadně rozcházejí. Na místě nebyly zjištěny žádné jiné upotřebitelné stopy po dopravní nehodě (kromě poškození vozidel). Žalovaný nezpochybnil, že ke střetu vozidel došlo, avšak dospěl k závěru, že nelze jednoznačně a bez pochybností dovodit/prokázat vzájemné postavení vozidel na komunikaci v době střetnutí a posoudit způsob jízdy řidičů a jejich případné porušení zákona o silničním provozu. Nehodový děj přitom nebyl zachycen žádným kamerovým systémem, nebyl zjištěn žádný nestranný svědek a ani po zveřejnění ve veřejných sdělovacích prostředcích a žádosti o informace k dopravní nehodě nebyly žádné nové poznatky zjištěny.
12. Téhož dne žalovaný vyrozuměl o odložení věci i žalobce, a to vyrozuměním čj. MHB_DOP/12514/2022-4, které žalobce převzal dne 1. 11. 2022.
13. V projednávané věci je v podstatě zásadní otázkou, zda se osoba, která se cítí být poškozená spácháním přestupku, může bránit žalobou ve správním soudnictví proti odložení věci.
14. Žalovaný přestupkovou věc odložil dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle tohoto ustanovení *správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže došlo oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci*. Dle odstavce 3 téhož ustanovení se usnesení o odložení věci pouze poznamená do spisu a správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu postiženou spácháním přestupku.
15. Žalobce nesouhlasí s tím, že žalovaný přestupkovou věc odložil a že řízení o přestupku nezačal a neprojednal jej. Domáhá se práva přezkoumání zákonnosti takového

rozhodnutí správního orgánu o odložení věci, protože se domnívá, že neprojednáním věci v přestupkovém řízení mu vzniká škoda, neboť pojišťovna neplní pojistku ze zákonného pojištění řidiče L. S. A tedy že předmětné usnesení žalovaného je rozhodnutím, kterým se mění a ruší jeho práva na náhradu škody z dopravní nehody.

16. Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon (§ 2 „s. ř. s.“). Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
17. Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo, nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), domáhat žalobou u soudu zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti. S ohledem na použitou legislativní zkratku nutno dovodit, že za rozhodnutí podle citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.
18. Nutno konstatovat, že řízení o přestupcích je svou povahou sankční správní řízení, v němž je posuzováno, zda došlo ke spáchání přestupku, kdo jej spáchal a za jakých okolností, a jakou sankci je třeba uložit pachateli přestupku za jeho protiprávní jednání. Toto posuzování má veřejnoprávní povahu, když stát zde z úřední povinnosti (až na pár výjimek) ve veřejném zájmu stíhá jednání naplňující znaky skutkových podstat přestupků. Posuzování viny a trestu obviněného z přestupku (resp. předtím podezřelého) se nachází mimo sféru ovlivnitelnou procesní aktivitou osoby zainteresované na řízení (tj. i např. poškozeného), neboť toto je svěřeno výlučně do rukou státu, který naplňuje veřejný zájem na stíhání jednání naplňujícího znaky skutkových podstat přestupků.
19. Žalobce tedy nemá subjektivní veřejné právo na to, aby správním orgánem bylo zahájeno řízení o přestupku nebo vyslovena vina obviněného z přestupku, a tudíž nemůže být dotčen na svých právech tím, když takové rozhodnutí není správním orgánem vydáno, resp. je vydáno rozhodnutí jiné (v daném případě usnesení o odložení věci). Tímto rozhodnutím totiž není žalobce (ani jako případně poškozený) žádným způsobem zkrácen na svém právu domáhat se cestou občanskoprávní žaloby náhrady škody vůči tomu, kdo mu ji dle jeho názoru způsobil jednáním majícím znaky přestupku a ve správním řízení vystupoval jako podezřelý z přestupku (nebo by dokonce byl v řízení obviněn z přestupku), a v občanském soudním řízení pak navrhopvat důkazy k prokázání svého tvrzení, že uvedená osoba za způsobenou škodu skutečně odpovídá. Pokud přestupkové řízení neskončilo rozhodnutím o tom, že byl spáchán přestupek, a kdo jej spáchal, soud v občanském soudním řízení není výsledkem takového přestupkového řízení vázán (§ 135 odst. 1 o. s. ř. *a contrario*). I z ustálené judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že *„účelem přestupkového řízení není zajištění podkladů pro to, aby osoba případně přestupkem poškozená měla snadnější výchozí pozici pro uplatňování nároku na náhradu škody proti domnělému škůdci. ... Poškozený má nezávisle na výsledku správního řízení možnost domáhat se náhrady škody v řízení před soudem podle občanského soudního řádu.“* (viz např. jeho rozsudek ze dne 22. 1. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2715/2013). S citovaným závěrem Nejvyššího soudu, podle kterého nemůže být řízení o přestupku vedeno jen za

účelem zajištění podkladů pro uplatnění nároku na náhradu škody osoby případně přestupkem poškozené, se krajský soud zcela ztotožňuje.

20. Lze poznamenat, že povahou odložení věci v přestupkovém řízení a možností obrany proti vyrozumění o tomto postupu se zabýval Nejvyšší správní soud podrobně v rozsudku ze dne 13. 8. 2009, čj. 9 As 57/2008-35. Byť šlo o případ dle předchozí právní úpravy přestupků zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, je vzhledem k obdobné úpravě institutu odložení věci jeho závěr aplikovatelný i na nyní platnou právní úpravu přestupků. Nejvyšší správní soud zde při hodnocení důsledků odložení věci odlišil postavení navrhovatele u návrhových přestupků od ostatních účastníků řízení, včetně poškozených osob a uvedl, že pouze u taxativně stanovených návrhových přestupků ustupuje veřejný zájem na projednání přestupkového jednání individuálnímu zájmu poškozené osoby, a tedy pouze osoba, která podává návrh dle zákona o přestupcích, disponuje řízením, na rozdíl od poškozeného u přestupku projednávaného *ex offio*, z čehož je nutné dovodit i její odlišné postavení při prověření postupu správního orgánu při odložení věci. A dospěl k závěru, že pouze rozhodnutí o odložení věci týkající se řízení zahájeného na návrh je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., proti němuž je přípustné bránit se správní žalobou. V nyní projednávané věci však o takovou situaci nešlo, neboť (jak je již shora uvedeno) šlo o řízení *ex offio*, tj. řízení zahajované z úřední povinnosti.
21. Krajský soud tedy uzavírá, že vyrozumění o odložení věci, ani samotné usnesení o odložení věci nelze považovat za rozhodnutí o právech a povinnostech žalobce a nejedná se o samostatně soudně přezkoumatelný akt dle s. ř. s. pro kompetenční výlukou.
22. Vzhledem k uvedenému musel soud žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2022 o odložení věci odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) v návaznosti na ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s., když žalobou napadené rozhodnutí žalovaného není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 cit. zákona. Žaloba tedy směřovala proti úkonu, který je ze soudního přezkoumání vyloučen, krajský soud proto musel žalobu v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout (výrok I.).
23. Žalobce ve svém podání ze dne 11. 5. 2023 rozšířil žalobu i na ochranu proti nezákonnému zásahu, který má spočívat ve vyrozumění o odložení věci ze dne 31. 10. 2022, čj. MHB_DOP/12514/2022-4.
24. Soudní ochrany proti nezákonnému zásahu se lze ve správním soudnictví domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ustanovení § 82 a násl. s. ř. s.
25. Ustanovení § 82 s. ř. s. stanoví, že každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, se může žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
26. Ustanovení § 84 téhož zákona určuje lhůtu pro podání této žaloby a její náležitosti. Dle jeho odstavce prvního musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.

27. Žalobcem tvrzený nezákonný zásah spočívající ve vyrozumění o odložení věci ze dne 31. 10. 2022, čj. MHB_DOP/12514/2022-4, však pojmově, a to zcela zjevně a nepochybně, zásahem veřejné správy vůči němu být nemůže.
28. Jak bylo již shora uvedeno, soudní ochrany proti nezákonnému zásahu se lze ve správním soudnictví domáhat v řízení podle ustanovení § 82 a násl. s. ř. s., dle něhož *„každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, se může žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“* (podtržení doplněno krajským soudem).
29. Pod pojmem „zásah“ se rozumí velké množství faktických činností správních orgánů, ke kterým jsou různými zákony oprávněny. Jedná se obecně o úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují. Tyto osoby jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického pokynu či příkazu. Při nedodržení zákona nebo překročení jeho rámce, by se mohlo jednat o nezákonný zásah.
30. V daném případě žalobce za nezákonný zásah označil vyrozumění žalovaného o odložení věci ze dne 31. 10. 2022, čj. MHB_DOP/12514/2022-4. Je tedy zjevné, že uvedené jednání, resp. postup, žalovaného nemůže být vzhledem ke své povaze „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky obsažené v ustanovení § 82 s. ř. s. Takto žalobcem označený zásah totiž nebyl namířen přímo proti němu ani jím nebyl přímo zkrácen na svých právech. Nejen samotným usnesením o odložení věci (viz shora), ale ani vyrozuměním o tom není žalobce žádným způsobem zkrácen na svém právu domáhat se cestou občanskoprávní žaloby náhrady škody vůči tomu, kdo mu ji dle jeho názoru způsobil jednáním majícím znaky přestupku.
31. Tvrzený zásah tedy není způsobilý zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce (přímo), jak požaduje zákon (§ 82 s. ř. s.). Nebyl učiněn žádný úkon přímo vůči žalobci, který by jej zavázal něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět. Faktické jednání žalovaného tedy nelze hodnotit jako „zásah“ směřující přímo proti žalobci nebo že v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo.
32. Krajský soud uzavírá, že jednání a postup žalovaného spočívající ve vyrozumění o odložení věci ze dne 31. 10. 2022, čj. MHB_DOP/12514/2022-4, nemůže být vzhledem ke své povaze zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., proto musí být žaloba v této části odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z důvodu chybějící podmínky řízení. V této souvislosti lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, čj. 7 As 153/2015-160, v němž tento soud uvedl, že *„pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.“*
33. Pouze na okraj lze dodat, že navíc by šlo i o návrh opožděný. Jak je uvedeno shora, subjektivní lhůta pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) je stanovena v délce dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Rozhodným okamžikem pro běh této lhůty je tak okamžik, ke kterému se

žalobce dozvěděl o jednání (postupu), v němž spatřuje nezákonný zásah. V posuzovaném případě tedy konec dvouměsíční subjektivní lhůty pro podání žaloby ode dne, kdy se žalobce nejpozději dozvěděl o jím tvrzeném zásahu spočívajícím ve vyrozumění o odložení věci ze dne 31. 10. 2022, čj. MHB_DOP/12514/2022-4 (tj. doručením vyrozumění dne 1. 11. 2022), uplynul dnem 1. 1. 2023, resp. s ohledem na ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. dne 2. 1. 2023. Z uvedeného je tak zřejmé, že žaloba na ochranu před tvrzeným nezákonným zásahem (resp. rozšíření původní žaloby i na tento žalobní typ dne 11. 5. 2023) byla podána po zákonem stanovené lhůtě, proto by ji musel krajský soud odmítnout i jako opožděnou dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť zmeškání lhůty nelze prominout (§ 84 odst. 2 s. ř. s.).

34. K výhradě žalovaného, že žaloba byla u příslušného soudu podána až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, lze dodat, že žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2022 o odložení přestupkové věci, o kterém byl vyrozuměn dne 1. 11. 2022, podal žalobce u Okresního soudu v Havlíčkově Brodě již dne 30. 12. 2022. Ten věc usnesením ze dne 23. 1. 2023, čj. 4 C 1/2023-7 (právní moc dne 9. 2. 2023), postoupil k projednání věcně příslušnému zdejšímu krajskému soudu, který usnesením ze dne 23. 2. 2023 vyzval žalobce k upřesnění žaloby podané u okresního soudu, a to ve lhůtě 1 měsíce. Žalobce obdržel tuto výzvu dne 2. 3. 2023 a předmětné výzvě vyhověl podáním ze dne 21. 3. 2023 doručeným soudu téhož dne. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2022 o odložení přestupkové věci tak byla u soudu podána včas a žalobcem byla rovněž dodržena i lhůta k upřesnění žaloby stanovená zdejším soudem.
35. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
36. Krajský soud rozhodl o odmítnutí žaloby před prvním jednáním ve věci, žalobce tak má právo na vrácení soudního poplatku za řízení (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Krajský soud proto rozhodl, že žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 3.000 Kč (výrok IV.). Uvedená částka bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu po právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 29. června 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu